

CELOZZI

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2007. január 18. *

A C-332/05. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Bundessozialgericht (Németország) a Bírósághoz 2005. szeptember 12-én érkezett, 2005. július 5-i határozatával terjesztett elő az előtte

Aldo Celozzi

és

az Innungskrankenkasse Baden-Württemberg

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: C. W. A. Timmermans tanácselnök, R. Schintgen (előadó), P. Küris, J. Makarczyk és G. Arestis bírák,

* Az eljárás nyelve: német.

főtanácsnok: L. A. Geelhoed,
hivatalvezető: H. von Holstein hivatalvezető-helyettes,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2006. június 15-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- az Innungskrankenkasse Baden-Württemberg képviselőjében R. Kitzberger Rechtsanwalt,
- az Európai Közösségek Bizottsága képviselőjében V. Kreuzsitz és I. Kaufmann-Bühler, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- ¹ Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendeletnek az 1996. december 2-i 118/97/EK tanácsi rendelettel módosított és naprakésszé tett

változata (HL 1997. L 28., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 3. o.; a továbbiakban: 1408/71 rendelet) 3. cikke (1) bekezdésének és 23. cikke (3) bekezdésének értelmezése, valamint a munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásáról szóló, 1968. október 15-i 1612/68/EGK tanácsi rendelet (HL L 257., 2. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 15. o.) 7. cikke (2) bekezdésének és az EK 39. cikknek az értelmezése.

- 2 A kérelem A. Celozzi és az Innungskrankenkasse Baden-Württemberg (a továbbiakban: Innungskrankenkasse) közötti jogvitában került benyújtásra, amelynek tárgya, hogy az Innungskrankenkasse a német szabályozás alapján az alapügy felperesének járó táppénz kiszámítása során megtagadta az alapügy felperesére vonatkozó adózóiosztály-változás visszaható hatályú figyelembevételét.

Jogi háttér

A közösségi szabályozás

- 3 Az 1408/71 rendelet 3. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„E rendelet különös rendelkezéseire is figyelemmel az e rendelet hatálya alá tartozó olyan személyeket, akik egy tagállam területén lakóhellyel rendelkeznek, bármely tagállam jogszabályai szerint ugyanolyan kötelezettségek terhelik és ugyanolyan előnyök illetik, mint az adott tagállam állampolgárait.”

- 4 Az 1612/68 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy valamely tagállamnak valamely másik tagállam területén foglalkoztatott állampolgára a „hazai munkavállalókkal azonos szociális és adókedvezményeket élvez”.

A nemzeti szabályozás

- 5 A Sozialgesetzbuch (a továbbiakban: SGB) V. kötetének 47. §-a a következőket mondja ki:

„(1) A táppénz összege a munkabér és a rendes munkajövedelem 70%-a, amennyiben azok a járulékalapba tartoznak (rendes munkabér [Regelentgelt]). A munkabér alapján kiszámított táppénz összege legfeljebb a (2) bekezdés alapján számított nettó munkabér 90%-a. A rendes munkabér a (2), (4) és (6) bekezdésben foglaltak alapján kerül kiszámításra. A táppénz napi bontásban kerül folyósításra. Ha a táppénzt egy teljes naptári hónapra szükséges folyósítani, a hónapot 30 naposnak kell tekinteni.

(2) A rendes munkabér alapja a biztosított által az utolsó elszámolási időszakban vagy a munkaképtelenség kezdetét megelőző legalább négy fizetett héten (elszámolási időszak) kapott munkabér kivételes díjazással csökkentett összege, osztva a fizetett órák számával. Ezen összeg szorzandó a munkaszerződésben meghatározott heti rendes munkaórák számával és osztandó héttel. Ha a munkabér havi bontásban kerül kiszámításra vagy az első és második mondat alapján nem lehetséges a rendes munkabér kiszámítása, a rendes munkabér a munkaképtelenséget megelőző fizetett naptári hónapban kapott munkabér kivételes díjazással csökkentett összegének harmincada.

[...]

(6) A rendes munkabér a járulékok kiszámításakor alapul vett legmagasabb napi összegig kerül figyelembevételre.”

Az alapügy és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 6 A. Celozzi olasz állampolgár 1942-ben született, hosszabb ideig Németországban lakott, miközben munkanélküli olasz állampolgár felesége gyermekeikkel továbbra is Olaszországban maradt.

- 7 Utolsó, kőművesi állása alapján A. Celozzi az Innungskrankenkasse-nél volt biztosítva. Miután kórházba került, 1997 májusában betegsége miatt tartósan szüneteltetnie kellett a munkavégzést, táppénzét az 1997. június 20-a és 1998. január 27-e, illetve 1998. február 26-a és 1998. november 5-e közötti időszak alapján folyósították. Ezt követően az alapügy felperese munkanélküli ellátásban részesült.

- 8 A táppénz kiszámítása során az Innungskrankenkasse az A. Celozzinak a munkáltatója által utoljára, vagyis 1997 áprilisában folyósított munkabért vette alapul. Ebben az időpontban az illetékes önkormányzat által minden naptári évben kiállított és a munkavállaló által munkáltatójának átadott munkabéradó-kartonon (a továbbiakban: adókarton) az volt feltüntetve, hogy A. Celozzi a II-es adózói osztályba tartozik, vagyis abba, amely alapesetben a házastársától tartósan különélő,

gyermekes munkavállalóra hatályos, illetve hogy A. Celozzi a két gyermek után adókedvezményben is részesül. E körülmények között az alapügy felperese 2566,22 DEM nettó munkabérben és 72,70 DEM/nap táppénzben részesült. Amennyiben viszont a – főszabály szerint a házas, házastársával együtt élő, de kereső tevékenységet csak egyedül folytató munkavállalóra vonatkozó – III-as adózási osztály alapján került volna kiszámításra, a nettó munkabér összege 2903,52 DEM lett volna, a táppénz összege pedig 82,25 DEM/nap.

- 9 2000 augusztusában A. Celozzi arra kérte az Innungskrankenkasse-t, hogy vizsgálja felül táppénzének kiszámítását, és tekintse őt az eredetileg előírányozottnál számára kedvezőbb III-as adózási osztályba tartozónak, mivel a járulékra való jogosultság kezdete óta eleget tesz az ahhoz szükséges feltételeknek. Erre vonatkozóan előadta, hogy jövedelemadókat utólagosan csökkentették, munkanélküli ellátását pedig megemelték.

- 10 Bár az illetékes német adóhivatal megerősítette, hogy A. Celozzi és felesége családi adózásához szükséges feltételek 1997 óta fennálltak, az Innungskrankenkasse megtagadta az emelt összegű táppénz visszaható hatályú kifizetését, mivel azokat az alapügy felperese munkavégzésének szünetelése idején megfelelően számították ki, az adózási osztály visszaható hatályú módosítása pedig a vonatkozó ítélkezési gyakorlat értelmében nem befolyásolta az említett díjak összegét.

- 11 Miután több fórumon is elutasították, A. Celozzi „felülvizsgálati” kérelmet nyújtott be a Bundessozialgerichthez, amelynek alátámasztására az elsődleges és a

másodlagos közösségi jog megsértésére hivatkozott. Álláspontja szerint mivel valójában a III-as, nem pedig a számára kedvezőtlenebb II-es adózói osztályba tartozik – amely utóbbiba azért lett besorolva, mert felesége Olaszországban lakik –, őt olyan konkrét hátrány érte, amely migráns munkavállalói minőségével összefüggő hátrányos megkülönböztetésnek minősül. Még ha lehetséges volt is – bizonyos feltételekkel és a családi, illetve anyagi helyzetére vonatkozó bizonyítékok nyújtásának terhe mellett – az adózóiosztály-változás, neki azt mindenképpen konkrétan és kifejezetten kérelmeznie kellett. E kérelem benyújtásának kötelezettsége azzal jár, hogy a migráns munkavállalók – akiknek házastársa gyakran abban az országban lakik, ahonnan ők maguk származnak – elsőként a nem megfelelő, vagyis a különélő házastársakra vonatkozó adózói osztályba kerülnek, és munkaképtelenség esetén anélkül kapnak kevesebbet a tényleges helyzetük alapján őket megillető adózói osztály alapján járó táppénznél, hogy e pontatlanságot később orvosolni lehetne. Következésképpen a német jog közvetett hátrányos megkülönböztetés alapjául szolgál, ami különösen igaz, mivel erre a pontatlanságra, illetve a hivatalból meghatározott adózóiosztály-változtatás lehetőségére az alapügy felperesének figyelmét semmilyen szolgálat nem hívta fel.

- 12 E körülmények alapján a Bundessozialgericht az eljárás felfüggesztéséről határozott, és az alábbi előzetes döntéshozatali kérdést terjesztette a Bíróság elé:

„Összeegyeztethető-e az elsődleges és/vagy másodlagos közösségi joggal (különösen az EK 39. cikkel [korábban az EK-Szerződés 48. cikke], az [...] 1408/71/EGK rendelet 3. cikkének (1) bekezdésével és 23. cikkének (3) bekezdésével, valamint az [...] 1612/68/EGK rendelet 7. cikkének (2) bekezdésével), hogy egy Németországban

foglalkoztatott, házas, migráns munkavállaló, akinek házastársa valamely másik tagállamban lakik, a megbiztosítótól továbbra is a munkavállalói munkabéradó-kartonján bejegyzett munkabéradó-zói-osztály alapulvételével számított nettó munkabér alapján kap táppénzt, anélkül hogy a családi állapotától függő adójogi jellemzőinek egy későbbi és visszaható hatályú, számára kedvező megváltozását figyelembe vennék?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 13 A kérdés megválaszolásához elsőként emlékeztetni kell arra, hogy a munkavállalók szabad mozgására vonatkozóan a hátrányos megkülönböztetésnek az EK 39. cikk (2) bekezdésében előírt tilalmát a migráns munkavállalók szociális biztonságával kapcsolatban az 1408/71 rendelet 3. cikkének (1) bekezdése határozta meg konkrétan.

- 14 Ebből következően azt kell megvizsgálni, hogy maga az említett rendelet lehetővé teszi-e önmagában, hogy a kérdést előterjesztő bíróság számára biztosítsuk az általa tárgyalt jogvita eldöntésének lehetővé tételéhez szükséges elemeket.

- 15 E körülmények alapján előzetesen azt kell ellenőrizni, hogy az alapügyben szereplő szolgáltatások az említett rendelet hatálya alá tartoznak-e.

- 16 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében az 1408/71 rendelet hatálya alól kizárt és a rendelet hatálya alá tartozó ellátások közötti különbség lényegében az egyes ellátások jellemzőin alapul, különösen az ellátás nyújtásának céljain és a folyósítás feltételein, és nem azon, hogy a nemzeti jogszabály szociális biztonsági ellátásnak minősíti-e az ellátást, vagy sem (lásd különösen a 249/83. sz. Hoeckx-ügyben 1985. március 27-én hozott ítélet [EBHT 1985., 973. o.] 11. pontját, a C-111/91. sz., Bizottság kontra Luxemburg ügyben 1993. március 10-én hozott ítélet [EBHT 1993., I-817. o.] 28. pontját, a C-66/92. sz. Acciardi-ügyben 1993. augusztus 2-án hozott ítélet [EBHT 1993., I-4567. o.] 13. pontját és a C-57/96. sz. Meints-ügyben 1997. november 27-én hozott ítélet [EBHT 1997., I-6689. o.] 23. pontját).
- 17 A Bíróság már többször kimondta, hogy valamely ellátás akkor tekinthető szociális biztonsági ellátásnak, ha azt jogszabályban meghatározott helyzetben a jogosult személyes szükségletének bármiféle egyedi és diszkrecionális mérlegelése nélkül nyújtják, és az 1408/71 rendelet 4. cikkének (1) bekezdésében kifejezetten felsorolt kockázatok valamelyikét fedezi (lásd különösen a fent hivatkozott Hoeckx-ügyben hozott ítélet 12–14. pontját, a fent hivatkozott Bizottság kontra Luxemburg ügyben hozott ítélet 29. pontját, a fent hivatkozott Acciardi-ügyben hozott ítélet 14. pontját és a fent hivatkozott Meints-ügyben hozott ítélet 24. pontját).
- 18 Nem vitatott, hogy az alapügyben e feltételek teljesülnek.
- 19 Valójában egyrészt az SGB V. kötetének 47. §-ában előírt rendelkezések értelmében a betegségből eredő munkaképtelenség esetén a kedvezményezett személyes szükségleteinek bármiféle egyedi és diszkrecionális mérlegelése nélkül jogosult a táppénzre, másrészt az ilyen jellegű ellátásokat az 1408/71 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) pontja kifejezetten fel is sorolja.

- 20 Mindezen felül a munkáltató által a fizetés fenntartásával kapcsolatban nyújtott ellátásokra vonatkozóan a Bíróság azt is kimondta, hogy ezek az ellátások – az olyan táppénzzel együtt, amelynek igénybevétele az említett ellátással összefüggésben legfeljebb hat hétre felfüggesztett – az 1408/71 rendelet hatálya alá tartozó ellátásnak minősülnek (lásd a C-45/90. sz. Paletta-ügyben 1992. június 3-án hozott ítélet [EBHT 1992., I-3423. o.] 17. pontját).
- 21 A kérdést előterjesztő bíróság által feltett kérdést tehát az 1408/71 rendelet, egészen pontosan 3. cikkének (1) bekezdése alapján kell megvizsgálni.
- 22 Emlékeztetni kell arra, hogy – amint azt a bíróság már többször is kimondta – az 1408/71 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének célja az EK 39. cikkel összhangban a rendelet hatálya alá tartozó személyek szociális biztonsága terén az állampolgárságukra való tekintet nélkül történő egyenlőség biztosítása, megszüntetve a tagállamok nemzeti jogszabályaiból eredő bármiféle hátrányos megkülönböztetést (a C-131/96. sz. Mora Romero-ügyben 1997. június 25-én hozott ítélet [EBHT 1997., I-3659. o.] 29. pontja és a C-124/99. sz. Borawitz-ügyben 2000. szeptember 21-én hozott ítélet [EBHT 2000., I-7293. o.] 23. pontja).
- 23 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata alapján az 1408/71 rendelet 3. cikkének (1) bekezdésében előírt egyenlő bánásmód elve nemcsak a szociális biztonsági rendszerek kedvezményezettjeinek állampolgársága alapján történő nyilvánvaló hátrányos megkülönböztetést tiltja, de minden rejtett módon való hátrányos megkülönböztetést is, amelyek egyéb megkülönböztető kritériumok alkalmazása által végül ténylegesen ugyanarra az eredményre vezetnek (a fent hivatkozott Mora Romero-ügyben hozott ítélet 32. pontja és a fent hivatkozott Borawitz-ügyben hozott ítélet 24. pontja).

- 24 Közvetetten hátrányos megkülönböztetésnek kell tekinteni a nemzeti jog azon előírásait, amelyek – bár az állampolgárságra való tekintet nélkül alkalmazandóak – lényegében vagy jelentős részben a migráns munkavállalókat érintik, illetve azokat a mindenkire egyaránt hatályos előírásokat, amelyeket a hazai munkavállalók a migráns munkavállalóknál könnyebben tudnak teljesíteni, illetve amelyek esetében különösen fennáll a kockázat, hogy ez utóbbiakat hátrányosan érinti (a C-237/94. sz. O'Flynn-ügyben 1996. május 23-án hozott ítélet [EBHT 1996., I-2617. o.] 18. pontja, és a fent hivatkozott Borawitz-ügyben hozott ítélet 25. pontja).
- 25 Csak akkor más a helyzet, ha e rendelkezéseket egyrészt az érintett munkavállalók állampolgárságától független objektív szempontok indokolják, másrészt arányosak a nemzeti jog által jogszerűen elérni kívánt céllal (a fent hivatkozott O'Flynn ügyben hozott ítélet 19. pontja és a fent hivatkozott Borawitz-ügyben hozott ítélet 26. pontja).
- 26 A fenti ítélkezési gyakorlat összességéből következik, hogy – kivéve, ha azt objektív okok indokolják és arányos az elérni kívánt céllal – a nemzeti jogszabály közvetetten hátrányosan megkülönböztetőnek tekintendő, amennyiben jellegénél fogva inkább a másik tagállamok állampolgárait érintheti, mint az adott tagállam állampolgárait, következésképpen azzal a kockázattal jár, hogy különösen ez utóbbiakat hozza hátrányosabb helyzetbe (lásd e tekintetben a fent hivatkozott O'Flynn-ügyben hozott ítélet 20. pontját, a fent hivatkozott Meints-ügyben hozott ítélet 45. pontját és a Borawitz-ügyben hozott ítélet 27. pontját).
- 27 Ezzel kapcsolatban nem szükséges bizonyítani, hogy a szóban forgó rendelkezés a gyakorlatban sokkal jelentősebb mértékben érinti a migráns munkavállalókat. Elegendő megállapítani, hogy e rendelkezés alkalmas ilyen hatás előidézésére (lásd e tekintetben a fent hivatkozott O'Flynn-ügyben hozott ítélet 21. pontját és a C-373/02. sz. Öztürk-ügyben 2004. április 28-án hozott ítélet [EBHT 2004., I-3605. o.] 57. pontját).

- 28 Nem vitatott, hogy az alapügyben szereplőkhöz hasonló rendelkezések az érintett munkavállalók állampolgárságára tekint nélkül alkalmazandóak.
- 29 Önmagában az SGB V. kötetének 47. §-a a táppénz összegének kiszámításával kapcsolatban a hazai és a másik tagállamból származó munkavállalókra vonatkozó bánásmód tekintetében semmilyen formális különbséget nem ír elő.
- 30 Ugyanakkor e rendelkezést nem lehet önállóan vizsgálni, hanem ellenkezőleg, azt alkalmazása függvényében a lehető legtágabb összefüggésben kell értelmezni.
- 31 Ezzel kapcsolatban elsőként emlékeztetni kell arra, hogy az alapügyben szereplőkhöz hasonló esetben a táppénz összege a kapott nettó munkabér függvénye, amelyet viszont e munkavállaló munkabéradó-kartonján bejegyzett adózói osztály határoz meg, illetve hogy a közigazgatási gyakorlat szerint a migráns munkavállaló, akinek házastársa gyakran továbbra is a származási tagállamban lakik, hivatalból a számára kedvezőtlenebb – vagyis a házastársától tartósan különélő munkavállalókra vonatkozó – adózói osztályba kerül besorolásra ahelyett, hogy a hazai munkavállalókhöz hasonlóan a házastárs kereső tevékenységet nem folytató házastársukkal együtt élő munkavállalókra hatályos kedvezőbb adózói osztályba kerülne.
- 32 Az adókartonon feltüntetett adózói osztály bármely kiigazításának előfeltétele egyrészt, hogy az kifejezetten a migráns munkavállaló kérelmére történjen, annak ellenére, hogy őt az illetékes hatóságok semmilyen formában nem tájékoztatták sem e kiigazítás lehetőségéről, sem egy konkrét kérelem benyújtásának kötelezettségéről az említett adózói osztály módosítása érdekében, másrészt a munkavállaló köteles benyújtani az állampolgársága szerinti adóhatóság igazolását, illetve az érdekelt családi állapotának és anyagi helyzetének részletes vizsgálata is szükséges.

- 33 Az érdekelt vonatkozásában előírt adózási osztály kiigazítása nem befolyásolja a neki járó táppénz összegét. Mint az a kérdést előterjesztő bíróság által a Bíróságnak megküldött iratokból is következik, az SGB V. kötetének 47. §-a alkalmazásával kapcsolatos ítélkezési gyakorlat az esetek túlnyomó többségében kizárja az említett díj összegének visszaható hatályú módosítását, és csak akkor ad erre lehetőséget, ha a munkáltató jogellenesen tagadta meg a biztosított munkabérének kifizetését, azonban a szerződés teljesítése során később eleget tesz e kötelezettségének.
- 34 A fenti tények összessége alapján semmi kétség nem fér ahhoz, hogy a szóban forgóhoz hasonló nemzeti rendszer alkalmazásakor a migráns munkavállaló kedvezőtlenebb jogi vagy tényleges helyzetbe kerül, mint amelyben azonos körülmények esetén a belföldi munkavállaló lenne.
- 35 Következésképpen az alapügyben szereplőhöz hasonló rendszer a migráns munkavállalókat hátrányosan érintő eltérő bánásmódhoz vezet.
- 36 Ezek alapján azt kell megvizsgálni, hogy az eltérő bánásmódot indokolják-e objektív szempontok, illetve hogy az arányos-e az e rendszer által elérni kívánt céllal. E tekintetben az Innungskrankenkasse a táppénz megállapítási eljárásának közigazgatásban való egyszerűsítésére, illetve a nemzeti jogalkotó által a táppénznek tulajdonított szerepre – azaz az érintett munkavállalóknak a létfenntartásukhoz szükséges jövedelem biztosítására – vonatkozó érveket ad elő. Az említett érvelés szerint az adójogban előzetesen meghatározott szempontok alapján – azok helyállóságának előzetes ellenőrzése nélkül – kiszámított esedékes díjak összege alapulvételével – a társadalombiztosítási szervezetek gondoskodhatnak az említett

díjak mielőbbi folyósításáról, így az érintett munkavállalók megkaphatják garantált jövedelmüket. Az adózási osztály utólagos kiigazításának lehetősége azonban e díjak jelentős mértékű visszaható hatályú módosításával járna, ami az említett szervezetek és kedvezményezettjeiket is hosszú és összetett számításokra kényszerítené.

- 37 Anélkül, hogy meg kellene vizsgálni, milyen mértékben minősül jogszerű célnak a közigazgatásban való egyszerűsítés, a létfenntartáshoz szükséges jövedelem garantálása vagy a táppénz folyósításához szükséges számítások összetettsége, elegendő azt megállapítani, hogy jelen esetben a szóban forgó intézkedések túllépnek az elérni kívánt célokhoz szükséges mértéken.
- 38 Mint azt a kérdést előterjesztő bíróság maga is kifejti, az ilyen célok nem jelentik annak akadályát, hogy a díj összegét utólag helyesbítsék, leginkább úgy, hogy az érintett migráns munkavállaló tényleges helyzetének figyelembevétele céljából olyan rendszert vezetnek be, amelyben visszaható hatállyal megfelelően módosítható az említett összeg.
- 39 Ezt a megállapítást támasztja alá az is, hogy a német ítélkezési gyakorlat legalább egy esetben maga is elfogadta a táppénz visszaható hatályú módosítását, amelynek végrehajtása – mint azt az Innungskrankenkasse a tárgyaláson elismerte – semmilyen különösebb nehézségbe nem ütközött.

40 A fenti megállapítások összességére tekintettel a feltett kérdésre azt a választ kell adni, hogy az 1408/71 rendelet 3. cikkének (1) bekezdésével ellentétes a valamely tagállam által alkalmazott, az alapügyben szereplőhöz hasonló olyan táppénzrendszer:

- amely alapján az a migráns munkavállaló, akinek házastársa másik tagállamban lakik, hivatalból kedvezőtlenebb adózási osztályba kerül besorolásra, mint amelybe a tagállamban lakó, házas és kereső tevékenységet nem folytató házastársával az adott tagállamban együtt élő munkavállaló tartozik;

és

- amely nem teszi lehetővé az említett, az adózási osztály alapján meghatározott nettó jövedelem függvényében kiszámított juttatásnak a migráns munkavállaló által tényleges családi állapota alapján kifejezetten kért utólagos módosításának visszaható hatályú figyelembevételét.

A költségekről

41 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság a következőképpen határozott:

A 1996. december 2-i 118/97/EK tanácsi rendelettel módosított és naprakésszé tett, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet 3. cikkének (1) bekezdésével ellentétes a valamely tagállam által alkalmazott, az alapügyben szereplőhöz hasonló olyan táppénzrendszer:

- **amely alapján az a migráns munkavállaló, akinek házastársa másik tagállamban lakik, hivatalból kedvezőtlenebb adózói osztályba kerül besorolásra, mint amelybe a tagállamban lakó, házas és kereső tevékenységet nem folytató házastársával az adott tagállamban együtt élő munkavállaló tartozik;**

és

- **amely nem teszi lehetővé az említett, az adózói osztály alapján meghatározott nettó jövedelem függvényében kiszámított juttatásnak a migráns munkavállaló által tényleges családi állapota alapján kifejezetten kért utólagos módosításának visszaható hatályú figyelembevételét.**

Aláírások